

عنوان مقاله:

بررسی سپهر گفتمان در ترجمه بارکس از اشعار مثنوی مولانا

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و ترجمه، دوره 51، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

احمد شریفی - دانشگاه فردوسی مشهد

محمد رضا هاشمی - دانشگاه فردوسی مشهد

محمود فتوحی رودمعجنی - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

ترجمه کلن بارکس از آثار مولانا بیشترین سهم را در محبوبیت این آثار به ویژه در میان مخاطبان عام آمریکایی داشته است. از این رو، بررسی کیفیت بازنمایی آثار مولانا در زبان و فرهنگ مقصد از اهمیت بالایی برخوردار است. در این میان، رویکرد مترجم نسبت به سپهر گفتمان یک اثر ادبی در ارتباط با سپهر گفتمان مخاطب مقصد، نقش مهمی در چگونگی بازنمایی تصویر آن اثر و نیز رد یا پذیرش آن در جامعه مقصد دارد. بنابراین، پژوهش حاضر به بررسی این مسئله می‌پردازد که عناصر سپهر گفتمان اشعار مثنوی چگونه ترجمه شده‌اند و شیوه ترجمه این عناصر چه تأثیری بر عناصر بوطیقایی این اشعار داشته است. بررسی و تحلیل ترجمه بارکس از یک بخش از دفتر اول مثنوی نشان می‌دهد که بارکس بخش عمده‌ای از عناصر سپهر گفتمان اشعار را حذف کرده یا از بافت قرآنی، اسلامی و عرفانی آن خارج ساخته است و در برخی موارد با تلفیق مفاهیم تائوئیسم، سپهر گفتمان اشعار را به کلی تغییر داده است. همچنین، رویکرد بارکس نسبت به عناصر سپهر گفتمان موجب حذف برخی از عناصر بوطیقایی و تغییر محتوای برخی دیگر شده است. شیوه بارکس در ترجمه عناصر سپهر گفتمان را می‌توان در راستای تطبیق دادن این عناصر با تفکر عصر جدید و نیازهای معنوی طیف وسیعی از مخاطبان آمریکایی تفسیر نمود.

کلمات کلیدی:

سپهر گفتمان، مثنوی، ترجمه، مولانا، بارکس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1172434>

